

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 6. oktober 2021

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

(Ændring af Rådet for Etniske Minoriteters funktion m.v., ophævelse af Online Dansk og indførelse af pligt for aktivitetsparate udlændinge til selv at booke jobsamtaler digitalt)

Rådet for Etniske Minoriteter har set frem til dette lovforslag med spænding, idet det længe har været kendt, at ministeren ønskede at give rådet en mere tidssvarende rolle i integrationsindsatsen. Det er et ønske, vi i rådet bakker fuldstændigt op om. Det er derfor også meget tilfredsstillende, at der nu er fremsat et lovforslag, der anerkender, at rådet besidder stor viden, og at arbejdet nu skal understøttes således at rådet i højere grad fremtræder og virker som et ekspertråd i forhold til at rådgive udlændinge- og integrationsministeren om en sammenhængende integrationsindsats i Danmark. Rådet har i mere end 20 år bestået af dybt engagerede medlemmer; de fleste med værdifuld erfaringsviden, og siden 2014 også med udpegede medlemmer, der har bidraget med særlig faglig ekspertviden. Med de integrationsudfordringer, der er, er der brug for rådet mere end nogensinde.

Ændring af rådets virke og navn

Ambitionen om, at rådet i endnu højere grad end i dag skal fremtræde og virke som et ekspertråd, kan kun indfries, hvis der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed. Medlemskab af rådet er for nuværende at betragte som et frivilligt hverv med kun en symbolsk honorarbetaling, der ikke dækker det tidsforbrug, der er i forbindelse med deltagelsen i rådets aktiviteter. I takt med at forventningerne til rådets rolle øges, vil det betyde, at de fleste kapaciteter vil takke nej til at deltage i rådet, såfremt det ikke er tydeligt, at man som medlem vil være understøttet af et professionelt sekretariat, der er i stand til at betjene medlemmerne med den fornødne baggrundsviden og analyse til brug for arbejdet.

Hvis rådet som ønsket skal komme med forslag, der sætter retning for en relevant og tidssvarende indsats på integrationsområdet, og denne opgave skal varetages af et råd, der er sammensat som det nuværende – udelukkende frivillige kræfter, med få honorarlønnede møder årligt og en forperson, der som den eneste aflønnes for ca. 8 timer ugentligt - kræver det en opgradering af sekretariatsbistanden til rådet. Tilmed ønskes der, at det er den aktuelle situation og konkrete løsninger, der skal være i fokus. Det vil sige, at rådet forventes at stå til rådighed for presse med kvalificerede og tydelige kommentarer til den aktuelle debat. Tillige med relevante (dvs. afprøvede og dokumenterede) anvisninger, ideoplæg, analyser og målinger.

Alt dette er muligt. Men kun hvis der er et sekretariat, der kan mere end bare at bistå rådet med administrativt arbejde.

Rådets ressourcer sammenlignet med andre tilsvarende råd

Rådets ressourcer bør dimensioneres som andre sammenlignelige råd. Rådet for Socialt Udsatte eksempelvis består af ni ministerudpegede medlemmer og har en finanslovsbevilling på syv mio. kr. årligt og et sekretariat på otte medarbejdere. Børnerådets bevilling er på 9,2 mio. kr. og de syv medlemmer betjenes af 11 årsværk. Det nuværende råds bevilling udgør 600.000 kr., og et sekretariat på to halve årsværk.

Det nye råds sekretariat bør derfor som minimum bestå af fire årsværk/evt. fordelt på flere end fire medarbejdere: to akademiske sekretariatsmedarbejdere, en analytiker, en kommunikationsmedarbejder, en regnskabsmedarbejder og en student, der bistår med de praktiske opgaver. Herudover skal forpersonen have et større honorar og dermed mulighed for at bruge flere timer på arbejdet i rådet. Den nuværende arbejdsbyrde for forkvinden har ligget på gennemsnitligt 24 timer om ugen, dvs. 3 gange så meget, som der er afsat pt. Selv uden en opnormering på personalesiden, vil der være behov for at der følger midler med til at implementere effekterne af en navneændring – eksempelvis skal hele rådets hjemmeside opdateres og en ny grafisk profil udvikles. Det er ikke gratis, og kan ikke rummes inden for rådets nuværende budget.

Det Nationale Integrationsråd bør fungere som et råd, der også understøtter arbejdet i de lokale integrationsråd og kapacitetsopbygger disse for dermed at sikre udbredelse af kvalificerede integrationsløsninger til hele landet. Hvis der skal være fokus på, hvad der sker lokalt, kræver det et stærkt nationalt råd, der kan støtte og kapacitetsopbygge lokalt. Den erfaringsviden, som rådene repræsenterer, er værdifuld lokalt men også når erfaringerne fra det lokale bæres videre ind i Rådet for Etniske Minoriteters arbejde. Dette potentiale overses i det lovforslag, der fremlægges her.

Integrationsrådene i kommunerne

Rådet for Etniske Minoriteter ønsker, at rådet i en ny konstruktion fortsat skal have de kommunale integrationsråd og lignende som bagland, og at der gives mulighed for, at rådet i langt højere grad end tilfældet er i dag, gør brug af de lokale råd i rådets arbejde.

Vi glædes derfor over, at det fremgår af lovforslaget, at det er en fordel, at dialogen mellem den enkelte kommunalbestyrelse, repræsentanter for de etniske minoriteter og andre, der deltager i integrationsarbejdet, finder sted i de rammer, som det lokalt findes mest hensigtsmæssigt. Vi har dog svært ved at se, hvordan det kan være hensigtsmæssigt, at der indføres en model, hvor det gøres frivilligt for kommunalbestyrelsen at offentliggøre integrationsrådenes udtalelser. Hvis dialogen skal bidrage positivt til en udvikling, skal den også tages seriøst og udtalelser skal selvfølgelig gøres offentligt tilgængelige.

Med de meget frie og nærmest helt udvaskede rammer for hvilke repræsentanter, der skal indgå i de lokale integrationsråd, risikerer man at udvande den lokale indsats og dermed gå glip af den demokratiske trædesten, der har bragt mange etniske minoriteter ind i integrationsrådsarbejdet og videre ind i lokalpolitik. Det er en overset ressource, der hermed ikke får mulighed for at vokse, og det kan sagtens betyde, at færre etniske minoriteter vil få interesse for at gå ind i lokalpolitik. Det vil få betydning for repræsentationen af etniske minoriteter i det politiske landskab, og her skal der flere med, før at det afspejler befolkningssammensætningen i øvrigt.

Et andet problem ved at sætte rammerne frie er, at der ikke stilles krav om at lokale frivillige foreninger eller civilsamfundsorganisationer, der arbejder med integrationsområdet, skal indgå i de lokale integrationsråd. Der er for eksempel lokale afdelinger af Røde Kors eller Dansk Flygtningehjælp i stort set hele landet - disse foreninger arbejder netop med integration og har indgående kendskab til målgrupper og udfordringer lokalt. Det er derfor mærkværdigt, at de ikke er selvskravne til at indgå i integrationsrådene.

Integrationsrådene skal gerne kunne nå ud i de lokalsamfund, hvor der er integrationsudfordringer. Det er derfor væsentligt at der udpeges medlemmer, der har netværk i disse lokalsamfund og endnu bedre kan hjælpe med at udbrede diverse løsninger. Tænk på, hvad man skulle have gjort, hvis man ikke havde haft stærke minoritetsforeninger, der har udbredt og sikret, at målgrupperne er blevet nået i forbindelse med for eksempel coronatests og -vacciner i store boligområder.

Det er vigtigt, at dette ikke bliver glemt. Det var ikke kommunalbestyrelserne, der under coronapandemien trak det tunge læs og sikrede, at alle dele af landet fik oversat vigtig information til flere sprog - og sikrede, at budskaberne nåede ud til de borgere, der måske i visse sammenhænge oplever at Samfundet (når det er det store af slagsen) ikke er for dem, men som har tiltro til lokale kræfter/foreninger/frivillige og andre, de kan spejle sig i - det var netop disse lokale kræfter. Så de skal have reserveret pladser i integrationsrådene.

I øvrigt mener vi i rådet, at det bør gøres obligatorisk for enhver kommune at oprette et integrationsråd. Særligt hvis man er af den opfattelse, at der er udbredte integrationsproblemer over hele landet. Der skal være en god grund til, at en kommune vælger ikke at inddrage borgerne i udformningen af løsninger på integrationsområdet. Hvis man i kommunen mener, det går fint med integrationen kan man undlade at oprette et integrationsråd. Det burde vendes på hovedet. Alle skal som udgangspunkt oprette et - kommunalbestyrelsen kan vælge at lade være, hvis der ikke er udfordringer med integration i ens kommune.

Med venlig hilsen

Halima El Abassi

Forkvinde for Rådet for Etniske Minoriteter